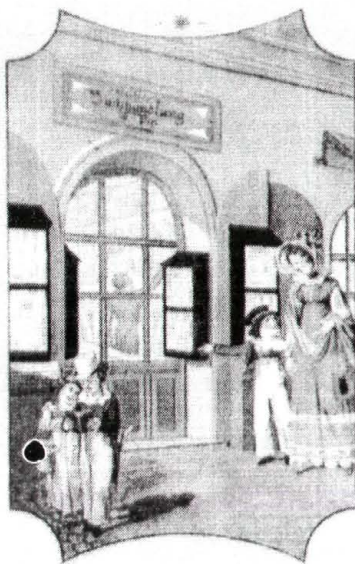

KÖNYV KÖNYVTÁR KÖNYVTÁROS

A KÖNYVES SZAKKÉPZÉS FÜZETEI

Pogány György

A MAGYAR KÖNYVKERESKEDELEM
RÖVID TÖRTÉNETE

Hatágú Síp Alapítvány
Budapest, 2004.

KÖNYV, KÖNYVTÁR, KÖNYVTÁROS

13. évfolyam 11. szám

2004. november

Tartalom

Könyvtárpolitika

- Pegán Anita:** „Az alapozás után fejlesztési feladatokkal folytatjuk...” Interjú
Dippold Péterrel, a Könyvtári Intézet igazgatójával 3
- Charta a digitális örökség védelméről 9
- Pallósiné Toldi Márta:** A szombathelyi Berzsényi Dániel Könyvtár Esély-
egyenlőségi programja 13
- A jövő a könyvtár – a könyvtárak jövője 15

Műhelykérdések

- „A minőségmenedzsment lehetőség arra, hogy jól dolgozzunk, szeressük a
munkánkat és hatékonyan működünk együtt.” Beszélgetés Vidra Szabó
Ferencsel 21
- Kürti Lászlóné:** A nemzetközi könyvtárközi kölcsönzés tapasztalatai az EU-
csatlakozás után 25
- Bodrits István:** Egy kisvárosi helyismereti műhely munkája 31

Konferenciák

- Városi könyvtárak az ezredfordulón 37
- Nida Judit:** Zene és kép: audiovizuális dokumentumok a városi könyvtá-
rakban 38
- Némedi Tivadarné:** Olvasóvá nevelés a ceglédi gyermekkönyvtárban ... 44
- Hegyközi Ilona:** Elektronikus szolgáltatások 49

Perszonália

- Nádas Zsuzsa:** Bilincsi Lajos (1931–2004) 53

Könyv

- Mezey László Miklós:** A könyves képzés alapkönyvei 55
- Pogány György:** A Néprajzi Értesítő repertórium 1900–2000 58

From the contents

Interview with the Director of the Hungarian Library Institute, Péter Dippold (3);
Ten years of the co-operation of British and Hungarian librarians. Report of a conference (15);
Opportunities for quality management. A discussion with Ferenc Vidra-Szabó (21)

Cikkeink szerzői

Bodrits István, a Szentesi Városi Könyvtár munkatársa; *Hegyközi Ilona*, a Könyvtári Intézet munkatársa; *Kürti Lászlóné*, az OSZK osztályvezetője; *Nádas Zsuzsa*, a Debreceni Agrártudományi Egyetem Könyvtárának munkatársa; *Némédi Tivadarné*, a Ceglédi Városi Könyvtár munkatársa; *Nida Judit*, az Érdi Városi Könyvtár munkatársa; *Pallósiné Toldi Márta*, a szombathelyi Berzsenyi Dániel Könyvtár igazgatója; *Pegán Anita*, az Országgyűlési Könyvtár osztályvezetője; *Pogány György*, az ELTE oktatója

Szerkesztőbizottság:

Bartos Éva (elnök)

**Biczák Péter, Borostyániné Rákóczi Mária, Győri Erzsébet,
Kenyéri Kornélia, Poprády Géza**

Szerkesztik:

Mezey László Miklós, Sz. Nagy Lajos, Vajda Kornél

A szerkesztőség címe: 1827 Budapest, I. Budavári Palota F épület – Telefon: 224-3791; E-mail: 3k@oszk.hu;
Internet: www.ki.oszk.hu/3k

Közreadja: a Könyvtári Intézet

Felelős kiadó: **Dippold Péter**, a Könyvtári Intézet igazgatója

Technikai szerkesztő: **Korpás István**

Nyomta az AKAPRINT Nyomdaipari Kft., Budapest

Felelős vezető: **Freier László**

Terjedelem: 5,7 A/5 kiadói ív.

Lapunk megjelenését támogatja a
Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
Nemzeti Kulturális Alapprogram

Terjeszti a Könyvtári Intézet
Előfizetési díj 1 évre 4200 forint. Egy szám ára 350 forint
HU-ISSN 1216-6804

„Az alapozás után fejlesztési feladatokkal folytatjuk...”

Interjú Dippold Péterrel,
a Könyvtári Intézet igazgatójával

A Könyvtári Intézet működési kereteit a kulturális örökség minisztere a 6/2000. számú rendeletével szabályozta, amely az intézmény jogállását is meghatározta. A rendelkezés értelmében az intézet „az Országos Széchényi Könyvtár részjogkörű szervezeti egysége, amelynek élén igazgató áll”: a kezdetek óta Dippold Péter.

– Ön 2000 óta vezeti a Könyvtári Intézetet. Előtte főképpen gyűjteményszervező és bibliográfiai munkát végzett. Életében tehát váltás következett be, és ez a könyvtári közélet sűrűjébe vezette. Azt nyilatkozta, hogy a váltás oka személyes jellegű volt: úgy érezte, hogy a zártabb szakmai tevékenység után meg kell próbálnia egy másfajta munkakörrel, feladattal. Hogy érzi, hogyan sikerült ez a váltás?

– Ez valóban egészen másfajta élet. Az előző munkahelyemnek még a légköre is más volt: egy kis kutatóintézet szakkönyvtárának zártabb világa. Amellett, hogy részt vettem a Teleki László Intézet vezetésében is, korábban nagyobb hangsúlyt tudtam fektetni a kutatómunkára. Ezzel szemben itt átfogó könyvtár-politikai, stratégiai gondolkodásra és sokkal inkább szervezési, menedzselési típusú munkára van szükség.

Az elmúlt négy év alatt rengeteget tanultam. Egyrészt a könyvtárosokkal való találkozások során szereztem személyes tapasztalatokat: sok könyvtárban jártam, előadásokat tartottam, és meghallgattam a kollégák gondjait, igényeit az intézettel szemben. Másrészt nagyon sokat olvastam. Szakirodalmi ismereteim más irányúak lettek és a korábbiakhoz viszonyítva sokkal szélesebb körűek. A munkám során olyan dolgoknak kellett utánanézni, amelyekkel soha nem foglalkoztam. Gondoljon csak arra, hogy belecsöppentem a minőségfejlesztésbe, amely mára komoly eredményeket mondhat magáénak a szakmán belül, de a kulturális köztudomány digitalizálásával kapcsolatban is volt egy komoly projektünk. Ezekon kívül bizonyos áttekintést kellett szereznem az elektronikus tartalomszolgáltatástól kezdve az olvasáskutatáson keresztül az oktatás különböző területeiről, hogy mást ne említsek. Úgy érzem, a váltás pozitívan hatott az életemre.

– Vajda Kornállal készült interjújában (3K, 2001. május) magabiztosan nyilatkozott arról, hogy megpróbálja dolgait úgy szervezni, hogy nem őrlődik fel a kutató munka és az igazgatói feladatok közötti választásban. A fő hangsúlyt a Könyvtári Intézet munkájának szervezésére helyezi, és csak akkor foglalkozik az úgynevezett kutató munkával, ha van ideje. Hogyan sikerült ezt megvalósítania?

– Korábbi munkahelyemről örököltem egy projektet (Közép- és Délkelet-Európa kisebbségeire vonatkozó bibliográfiai, statisztikai és egyéb adatok összegyűjtése), amelyet többé-kevésbé folyamatosan végzek, de egyébként a kutató munka meglehetősen háttérbe szorult. Sokkal kevesebb időm van elmélyülten kutatni, mint ahogy ezt először feltételeztem. Illetve az elején azt gondoltam, hogy a kezdés ugyan nagyon erős lesz, de utána egy kicsit felszabadulok. Nem így történt. Aki ismeri a magyar könyvtári közéletet, az tudja, hogy az ősztől télig és a téltől tavaszig tartó időszak rendkívül mozgalmas, rendezvényekkel, konferenciákkal, külföldi utazásokkal zsúfolt. Egy kis lazítást a nyár jelent, az viszont borzasztó gyorsan eltelik. Tény, hogy kevésbé tudtam foglalkozni a kutató munkámmal a korábbi témában, viszont egy új dologba belekezdtem: PhD-disszertációm írom. Témája a nemzeti és szakbibliográfia helyzete a jelenben és szerepe a jövőben. Ezt a munkát egy éven belül szeretném befejezni.

– *A szakma nagy várakozással tekintett a Könyvtári Intézetre. Mit tart Ön az elmúlt évek legnagyobb sikerének?*

– A legfontosabb az, hogy az intézet stabilizálódott. Négy évvel ezelőtt a munkatársak közül sokan meglehetősen bizonytalanak érezték az intézmény helyzetét. Az elvárások is nagyon nagyok voltak. Azt nem nekem kell megítélni, hogy ezek az elvárások mennyire teljesültek, ez a szakma és a fenntartó ítéletére van bízva. Azt azonban talán elmondhatom, hogy az intézet az elmúlt időszakban – folytatva a jó hagyományokat – a szakma megújult központi szolgáltató intézményévé vált. Viszonylag nyugodt és elfogadó légkörben, kiegyensúlyozott körülmények között, fenntartóink által támogatva, belső rendszerünket megújítva, jól átgondolt stratégia alapján tudunk dolgozni.

– *Mik a legfontosabb pontjai ennek a stratégiának? Mi valósult meg már belőle?*

– Az intézet első négy éve – mint említettem - alapozó periódus volt. Ezalatt kialakítottuk a struktúráját, rendszeressé tettük a belső kommunikációt. Fokozatosan, a szakma igényeinek változásait figyelembe véve határoztuk meg a prioritásokat a kutatás, az oktatás–képzés és a szakmai információszolgáltatás területén. Kiadványainkon keresztül különböző szinteken és formában tájékoztatjuk a könyvtárosokat a legfontosabb eseményekről és eredményekről. Honlapunkon igyekszünk gyorsan közzétenni saját eredményeinket, de linkgyűjteményünkön keresztül kitekintést kínálunk más területek megismerésére is.

Az alapozás után fejlesztési feladatokkal folytatjuk, hiszen mára kialakultak azok a külső és belső feltételek, amelyek ezt lehetővé teszik. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy eddig ne történtek volna fejlesztések. Egy kiragadott példát említenék. A Szervezési és elemzési osztály által működtetett nyilvános könyvtári adatbázisnak nagy szerepet szánunk a következő periódusban, több további szolgáltatást kívánunk ráépíteni. Tervünk egy olyan adatbázis létrehozása, amely a magyarországi könyvtárak összességéről (tehát nem csak a nyilvános könyvtárakról) nyújt átfogó képet. Ezt szeretnénk összekapcsolni a statisztikai adatbázissal, így az alapadatok mellett a könyvtárakra vonatkozó statisztikai adatok is megtalálhatóak lesznek benne, de lehetőség nyílik például a gyűjtőkörre vonatkozó információk, valamint a különböző szolgáltatások regisztrálására is. A folyamatosan karbantartott adatbázis alapján különböző szempontú elemzések készülhetnek a könyvtári rendszer egészéről vagy részéről, de alkalmas egyszerű alapinformációk könnyű megtalálására is (például címadatok, telefonszám, vezető neve stb.).

Az előző stratégiai periódus most zárult le, jelenleg az új stratégia kidolgozása vált időszerűvé. Ez része az Országos Széchényi Könyvtárban elindított tervezési folyamatnak. Az intézettől a fenntartó minisztérium önálló stratégiát vár el, amelyet – ahogy az OSZK-ét is – az Országos Könyvtári Kuratóriumnak kell jóváhagynia. November végén tervezzük beterjeszteni a dokumentumot a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumához. Stratégiánkat sok szinten a minisztérium által kidolgozott, a 2003–2007 közötti időszakra vonatkozó átfogó stratégiához igazítjuk. Emellett terveinket természetesen az igények is alakítják. A könyvtárak kívánásait is figyelembe vesszük kutatási témáink, új szolgáltatásaink kialakításakor. Az elmúlt időszakból jó példa erre a kistélepülések könyvtári ellátásának fejlesztésére irányuló kutatás.

– *Mik lesznek a fejlesztés fő irányai?*

– Az intézet működése alapvetően négy pilléren nyugszik: a kutatáson, elemzésen, az oktatáson, az állománygyarapítási és a törvény által előírt egyéb módszertani és tanácsadó tevékenységen, valamint a szakmai információszolgáltatáson.

A kutatási tevékenység fő irányai a hazai könyvtári rendszer állapotának, eredményeinek, fejlesztési lehetőségeinek bemutatására, a könyvtárak rendszerszerű működésének és hatékonyságának vizsgálatára, a könyvtárak és a társadalom viszonyára, az olvasás állapotának felmérésére és a magyar könyvtárügy helyzetének nemzetközi összehasonlító elemzésére koncentrálnak.

Oktatási tevékenységünk főként a könyvtáros mint „humán erőforrás” pótolhatatlan szerepét helyezi előtérbe. Saját – egyébként rendkívül nagy érdeklődést kiváltó – akkreditált tanfolyamaink is főként ezt az irányt követik. Emellett koordinációval, oktatásszervezéssel és szakmai kommunikációs módszerek segítségével, valamint tankönyvek, tananyagok közreadásával veszünk részt a szakmai képzés különböző területein. A szakmai koordinációs tevékenységre is említenek egy aktuális példát: a bolognai folyamat rendszeréhez kapcsolódva a BA fokozatú képzési szakasz akkreditációja éppen napjainkban vált sürgető feladattá a könyvtárosképző intézmények számára. Nos, intézetünk több alkalommal biztosított helyszínt és háttérrel a tanszékek számára a képzési–kimeneti követelmények és szakindítási kérelmek kidolgozására. Úgy vettem észre, hogy az ilyen típusú rendezvények, munkabizottságok résztvevői nagyon szívesen „használják” intézetünket munkamegbeszélésekre, mi ehhez szervezési segítséget nyújtunk.

Az Új Könyvek című kiadvány szerkesztését ebben az évben átvette az intézettől a KELLO. Helyette új munkákra koncentrálhattunk: többek között új szolgáltatást alakítottunk ki állománygyarapítási portál néven. Ennek keretében vállaltuk, hogy az Új Könyvekben nem szereplő kiadók könyveiről adunk rendszeres tájékoztatást. Emellett ezen a portálon a könyvtárak közzétehetik főléspéldányjegyzékeiket, és a rajta szereplő dokumentumokat más könyvtárak számára felajánlhatják. Ezzel is támogatni kívánjuk a könyvtárakban folyó állományapasztási, selejtezési, valamint gyűjteményépítési munkát. Kifejezetten az iskolai könyvtárosok és a pedagógusok tankönyvbeszerzéséhez, az iskolai könyvtár állománygyarapításához is készítünk segítséget ezen a honlapon, ahol hivatalos tankönyvjegyzéket, a tankönyvkiadók címjegyzéket és más hasznos útmutatást találunk az érdeklődők. Természetesen ezt a portált még továbbfejlesztjük. Fontos munkát jelent a Gyűjteményépítési információs osztály számára az ODR működésének folyamatos vizsgálata, valamint a 3/1975-ös KM–PM rendelet (a könyvtári állomány ellenőrzése, leltáro-

zása és törlése) felülvizsgálatának előkészítése. Szervezetileg ehhez az osztályhoz tartozik a jelen interjú közlő 3K szerkesztése is.

Hagyományosan a Könyvtári Intézet munkájának része az éves könyvtári statisztikai adatszolgáltatás szervezése és a kiadvány elkészítése, a már említett nyilvános könyvtárak adatbázisának építése, szabványok, szabályzatok kiadása is.

A szakmai információszolgáltatás központja intézetünkben a szakkönyvtár. Nem hiszem, hogy van ma Magyarországon olyan régebbi és friss könyvtári szakirodalmat olvasni szándékozó szakember, aki először nem az intézet szakkönyvtárát keresi fel. Ezt megteheti személyesen is, de egyre több elektronikus szolgáltatást kínál a szakkönyvtár. Elektronikus katalógusa az OSZK-éval együtt és külön is használható a LibriVision felületen keresztül. A MANCI adatbázis tartalmazza az állományban megtalálható hazai és nemzetközi folyóiratok cikkjeinek rekordjait. Gyakorló használoként büszke vagyok arra, hogy intézetünk ilyen magas szintű, értéknövelt információszolgáltatásnak ad helyet. 2004-től ez a részlegünk felvette a Könyvtörténeti és Könyvtártudományi Szakkönyvtár nevet, ami a gyűjtő- és tevékenységi kör kiszélesedését jelenti. A szakkönyvtár keretei között szerkesztik munkatársaink a Könyvtári Figyelőt, a Magyar Könyvtári Szakirodalom Bibliográfiáját és az angol nyelvű Hungarian Library and Information Science Abstracts nevű kiadványt.

De azt hiszem, az interjú keretei nem teszik lehetővé valamennyi tevékenységünk felsorolását, akit mélyebben érdekel az intézet tevékenysége, feltétlenül látogassa meg honlapunkat (<http://www.ki.oszk.hu>).

– *Az intézet az OSZK részjogkörű szervezeti egysége. Mit jelent ez a valóságban? Mennyiben függnék az intézménytől?*

– Szervezetileg az Országos Széchényi Könyvtár része vagyunk, a nemzeti könyvtár igazgatóságaként működünk. Nincs önálló gazdasági hivatalunk, költségvetésünk rész az OSZK-énak, bár a meghatározott költségvetési hányad felett szabadon rendelkezünk. Általánosságban azonban ugyanazok a szabályok vonatkoznak ránk, mint a nemzeti könyvtár egészére. Ha megszorítások vannak – mint ahogy most vannak –, azok ránk is vonatkoznak. Ugyanakkor igazgatóként tagja vagyok az OSZK vezetői tanácsának, és ez lehetővé teszi, hogy szakmai ügyekben kifejtsem véleményemet. Az intézet – minisztériummal egyeztetett és az Országos Könyvtári Kuratórium által jóváhagyott – stratégiájának keretei között nagyfokú szakmai önállósággal rendelkezik. Úgy gondolom, jó döntés volt a Könyvtári Intézetet a Széchényi Könyvtár szervezeti keretébe helyezni. Ez a státus egyrészt presztízszt jelent számára, ugyanakkor védelmet is a politika kiszámíthatatlan változtatási kísérleteivel szemben.

– *Az intézetnek mint a „szolgáltatók szolgáltatója”-nak egyik kiemelt feladata a folyamatos és teljes körű kommunikáció. Hogyan értékeli az elmúlt években ennek a kommunikációnak a fejlődését és működését?*

– A szakmán belüli kommunikáció mindig is működött. A szakmai közéletnek mi csak az egyik szereplője vagyunk, hiszen a kommunikáció résztvevői több szinten alakítják ezt a belső „adatátvitelt”. Itt elsősorban a szakmai szervezetekre gondolok, amelyek a maguk ernyője alá tartozó könyvtárosokkal és intézményekkel tartják a kapcsolatot. A szakmai szervezetek közötti kommunikációt szintén hatékonynak tartom. Éppen az elmúlt évben írt alá az IKSZ és az MKE egy előremutató együttműködési megállapodást. Az intézetnek ebben a körben fontos

közvetítő és koordináló szerepe van, és ennek – megítélésem szerint – eleget teszünk.

A kommunikáció egyre fontosabb csatornája az internet. Honlapunknak mind nagyobb a látogatottsága, igyekszünk folyamatosan karbantartani és a legfrissebb információkkal feltölteni. Az egyik legújabb fejlesztésünk a minisztérium könyvtári stratégiája keretében felállított munkabizottságok (amelyekben sok intézeti munkatársunk is részt vesz) tevékenységének közzététele, de hasznos információforrás lehet a szakma számára az Európai Unió programjait ismertető honlap kialakítása is. Az internetnek egyébként nemcsak az intézet vonatkozásában van fontos szerepe, hanem a széles körű szakmai nyilvánosság szempontjából is: egyre több információ válik szabadon hozzáférhetővé, és ez nagy mértékben megkönnyíti a tájékozódást és általában véve a kommunikációt.

– *Az intézet megfogalmazott célja elősegíteni a tömegkommunikációban a könyvtáros szakma nagyobb társadalmi megbecsülését. Ön szerint napjainkban hogyan áll ennek a megbecsülésnek a kérdése?*

– Ezt nagyon nehéz megítélni. Nem biztos, hogy annak alapján kell a végső következtetéseket levonni, hogy egy felmérés során a könyvtárost presztízs szerint hova sorolják... Személy szerint úgy vélem, hogy egyre több próbálkozás történik a könyvtárakban folyó tevékenység elismertetésére. Vannak olyan rendezvények, megmozdulások, amelyek igenis széles körű társadalmi érdeklődést váltanak ki. Elég az *Összefogás @ könyvtárakért* rendezvénysorozatra gondolni. Ez a kezdeményezés kifejezetten arra szolgál, hogy az embereket megpróbálja a könyvtárba becsalogatni, a könyvtárat számukra érdekessé tenni. Az EU-csatlakozás kapcsán is széleskörűen szervezett könyvtári „mozgósítás” történt Magyarországon.

Mindezek mellett még rengeteg a tennivaló. Mi az intézet részéről mindent megteszünk, hogy segítsük a könyvtárakat a társadalmi megítélésük javításában, tudva azt, hogy ezt helyettük nem tudjuk teljeskörűen megoldani.

– *2004-es munkatervükben szerepel is a hazai könyvtárak marketingstratégiájának kidolgozása a Magyar Könyvtárosok Egyesületével és az Informatikai és Könyvtári Szövetséggel közösen. Hogy áll ez a munka?*

– Az év végére szeretnénk letenni az asztalra egy átfogó marketingstratégiát, amely az egész szakma számára fogalmaz meg átfogó célokat és cselekvési tervet. A stratégiát a Magyar Könyvtárosok Egyesületével és az Informatikai és Könyvtári Szövetséggel közösen készíti az intézet. A megbeszélések elején tartunk, abban azonban egyetértettünk, hogy a marketingstratégia átfogó célja a könyvtárakról alkotott elavult kép megváltoztatása legyen, bemutatva a társadalom különböző csoportjai számára, milyen feladatok ellátására képes a könyvtár. A részletekről a dokumentum elkészülte után tájékoztatjuk a szakmai közvéleményt.

– *Szervezési és elemző osztályuk feladata a minőségbiztosítás módszereinek hazai terjesztése. Hogyan értékeli a minőségbiztosítás terjedését a hazai könyvtárakban?*

– Optimista vagyok. Az újfajta szemlélet meghonosítása időbe telik. Kézzelfogható jeleit látom annak, hogy a tréningekkel, konferenciákkal, külföldi tapasztalatokkal megalapozott minőségbiztosítás szemlélete lassan beszívárog a magyar könyvtári köztudatba. Ennek érdekében a minisztérium nagy erőfeszítéseket tesz. A *Könyvtári minőségefejlesztés '21* program is ezt a célt segíti elő pályázati formában. A fordulópont akkor várható, ha a könyvtárak maguk is tömegesen rájönnek,

hogy a minőségbiztosítás segítségével hatékonyabban, érdekeiket jobban érvényesítve, külső és belső környezetüket tudatosan alakítva működhetnek.

Tavasszal indítottunk el az intézetben egy minőségbiztosítási fejlesztési programot. Ma még a projekt elején tartunk, de bízom abban, hogy befejeztével egységes szemléletű, egymás céljait és munkáját ismerő, rugalmas szemléletű munkatársi gárda alakul ki az intézetben. Azt remélem, hogy a program során a munkafolyamatok egyre inkább egymásra épülnek, a partneri kapcsolatok egyértelművé válnak, és megújul a belső kommunikáció. A kompetenciák világosan elkülöníthetők lesznek, egyszóval munkánk hatékonyabbá válik. Tanácsként javaslok minden kétkedőnek, hogy ismerje meg, és saját környezetében próbálja ki azokat a módszereket, amelyek távolról talán sokszor érthetetlennek és megvalósíthatatlannak látszanak.

– *Az intézet a fejlett nyugati könyvtári rendszerek tapasztalatainak átadásában vállal kezdeményező szerepet. Ön szerint mi az a trend, ami a magyar könyvtáriügy számára követendő?*

– Nagyon sok pozitív tapasztalatot szereztem külföldi útjaim során. Ezek olyan tapasztalatok, melyeket mindenképpen érdemes megszívlelni a magyar könyvtáriügy fejlesztésének tervezése során. Főleg az angol tapasztalatokra gondolok.

– *Mi az, amit ők jobban tudnak, egyszerűen jobban csinálnak?*

– Mások a történelmi hagyományok. Maga a közkönyvtár mélyen beépült a társadalomba. Annyira természetesen használják az emberek, mintha a közértbe menének be. Az Egyesült Királyságban például a közkönyvtár nem is önálló intézmény, hanem az önkormányzatok szolgáltató részlegeként működik. Nálunk – tisztelet a kivételnek – egy kicsit távolabb van a könyvtár az egyszerű embertől, ezért nagyon komolyan kell dolgozni azon, hogy közelebb kerüljön. Azt gondolom, hogy nekünk is meg kell tanulni, hogy mi vagyunk az olvasóért, és munkánkat minden szinten hozzájuk kell igazítani. A könyvtárak jövőjéről szóló nagy viták erről szólnak: csak akkor van szakmánknak jövője az internet korában, ha van miért látogatni a könyvtárakat, és ezért bizony nagyon sokat kell még tennünk. Éppen az angliai példa erre a bizonyíték, ahol tanulási–továbbképzési lehetőséget, gyereksarkot, internet-hozzáférést, videokölcsönzést, közösségi termeket, hosszú nyitvatartási időt, bibliobuszos szolgáltatást biztosítanak az olvasóknak. Itthon sok helyen gyökeret vert már ez a szemlélet, de van még tennivalónk ezen a téren.

– *Köszönöm az interjút. További munkájukhoz sok sikert kívánok.*

Pegán Anita